

Нъ при това не по малки сж трудове-ти и не по долни сж страдања-та, що сж тии прѣтърпѣли въ свое-то богоугодно дѣло! Отъ еднаж страна, колко трудъ је трѣбвало тии да положѣтъ въ прѣвождане-то Св. Писание, като сж въ сѣщо-то врѣме приготвѣли и достойны за себе си послѣдователи—ученицы; а отъ другѣ, въ каквѣ опасность сж са хвъртали, като сж были длѣжни да исплнюваѣтъ различни миссии и са борѣтъ съ невѣжество-то и прѣдразсѣдѣцы-ты: съ Магометанство-то у Милетинскый-тъ Емиръ (851 год.), съ Иудейство-то и Мусулманство-то у Хазары-ты (858). И едвамъ успѣваѣтъ тии да изврѣшѣтъ порѣчвана-га си въ тѣхъ миссии, ето че Славено-Панонскы-ти Князеве: Рѣстиславъ, Сватоплѣкъ и Коцель, неимѣѣа истиньнаго обчителя своегоѣ народѣ, выѣтъ ги и моляѣтъ ги въ тѣхны-тъ земи да заповѣдѣтъ (862 г.). Кириллъ и Методий трѣгваѣтъ, нъ на пѣтъ-тъ прѣзъ Българиѣ прѣдстои имъ подвигъ великъ, подвигъ, отъ кой-то сетнѣ је зависѣло запазване-то и распространене-то на славенскѣ-тъ литургиѣ и обогатяване-то на почетѣ-тъ славенскѣ книжевноствѣ,— тии успѣваѣтъ да произведѣтъ промѣнѣ въ Българск. Царь Бориса, кой-то се покрѣстилъ и станѣлъ првы покровитель на Божие-то Слово и славенско богослужене. Отъ тамъ тии летьѣтъ въ Моравиѣ, дѣто сѣ усердие апостолско изврѣшваѣтъ дѣло-то за кое-то бѣхѣ повыкани: учѣтъ дѣца, устрояваѣтъ богослужене на ѣзыкъ словенскѣ, и ради быша словене слышаѣе величѣя Божѣа своимъ ѣзыкомъ (Несторъ, листъ 17).

Нъ при всичко това, безъ да са гледа, че равноапостолни-ти наши просвѣтители сж са отрекли отъ най голѣмы и свѣтливы почести; Методий отъ военводство въ еднаж Славено-Гръцкѣ область, а Кириллъ отъ 'сичко що је могѣлъ да достигне като мѣжъ сѣ высоко покровителство при